

Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 18.07.2000, sp. zn. 7 To 96/2000

Číslo: 25/2001

Právní věta:

Obviněný není osobou oprávněnou k podání stížnosti proti rozhodnutí soudu, jímž se propouští z vazby proto, že mu byl na základě pravomocného rozhodnutí v jiné věci nařízen výkon trestu odnětí svobody, neboť podanou stížností nemůže dosáhnout pro sebe příznivějšího rozhodnutí. Stížnostní soud proto podle § 148 odst. 1 písm. b) tr. ř. stížnost obviněného zamítne.

Soud: Vrchní soud v Praze

Datum rozhodnutí: 18.07.2000

Spisová značka: 7 To 96/2000

Číslo rozhodnutí: 25

Číslo sešitu: 5

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Vazba

Předpisy: 141/1961 Sb. § 74 odst. 1
§ 148 odst. 1 písm. b

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Vrchní soud v Praze zamítl stížnost obviněného P. N. proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 20. 6. 2000 sp. zn. 7 T 3/2000.

Z odůvodnění:

Napadeným usnesením Krajského soudu v Praze ze dne 20. 6. 2000 sp. zn. 7 T 3/2000 byl obviněný P. N. podle § 72 odst. 1 tr. ř. propuštěn z vazby a současně převeden do výkonu trestu odnětí svobody z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 9 ze dne 15. 3. 2000 sp. zn. 21 T 57/99, ve znění usnesení Městského soudu v Praze ze dne 7. 6. 2000 sp. zn. 9 To 265/2000.

Proti tomuto usnesení bezprostředně po jeho vyhlášení podal obviněný P. N. stížnost, kterou ani dodatečně nezdůvodnil.

Ze spisu vyplývá, že obviněný P. N. je stíhán mimo další násilnou a majetkovou trestnou činnost především pro trestný čin vraždy podle § 219 odst. 1 tr. zák., přičemž usnesením soudkyně Okresního soudu v Benešově ze dne 28. 1. 1999 sp. zn. 3 Nt 204/99 byl vzat do vazby z důvodů uvedených v § 67 odst. 1 písm. a) tr. ř. a usnesením téhož soudu ze dne 12. 7. 1999 sp. zn. 3 Nt 347/99 byly důvody vazby obviněného rozšířeny i podle § 67 odst. 1 písm. c) tr. ř.

V průběhu tohoto trestního stíhání byl obviněný P. N. rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 9 ze dne 15. 3. 2000 sp. zn. 21 T 57/99 uznán vinným trestným činem zpronevěry podle § 248 odst. 1, odst. 3 písm. c) tr. zák. a odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání dvou roků, pro jehož výkon byl podle § 39a odst. 2 písm. c) tr. zák. zařazen do věznice s ostrahou. Usnesením Městského soudu v Praze ze dne 7. 6. 2000 sp. zn. 9 To 265/2000 byl tento rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 9 ve výroku o vině a trestu potvrzen a dne 19. 6. 2000 byl nařízen výkon trestu.

Za této situace soud prvního stupně postupoval v zásadě správně, pokud, při vědomí toho, že důvody pro omezení osobní svobody uvedené v § 67 odst. 1 písm. a), c) tr. ř. u obviněného nadále trvají, dospěl k závěru, že výkon vazby může být v tomto případě nahrazen výkonem trestu odnětí svobody.

K výroku napadeného usnesení odvolací soud jen pro přesnost dodává, že jeho část, podle níž “se obviněný převádí do výkonu trestu odnětí svobody”, je v něm uvedena nadbytečně, neboť tuto skutečnost postačovalo vyjádřit v odůvodnění tohoto rozhodnutí.

Proti rozhodnutí o vazbě je přípustná stížnost (§ 74 odst. 1 tr. ř.). Stížnost je oprávněn podat obviněný, jen pokud se tímto opravným prostředkem domáhá příznivějšího rozhodnutí. Příznivějšího rozhodnutí ovšem nemůže dosáhnout, byl-li z vazby propuštěn (§ 150 odst. 1 tr. ř.). Pokud tedy v posuzovaném případě obviněný P. N. podal stížnost proti usnesení, jímž bylo rozhodnuto, že se propouští z vazby, je třeba tuto stížnost posuzovat jako opravný prostředek podaný osobou neoprávněnou.

Z uvedených důvodů Vrchní soud v Praze stížnost obviněného podle § 148 odst. 1 písm. b) tr. ř. zamítl.